

Pátikið frísinni

DAGBLAÐIÐ undan páskum gerir í oddagrein nakað fyrri hetta blað heilt óvanligt — tekur djúpt í egnan barm og sigur, at ætlaða stigvísar lækkanin av studningunum til fiskivinnuna, sum tibetur ráð nú eru frægari til við hækkanin fiskaprisunum, er tað bera smyrsl, kosmetikkur og einki annað.

SOLEIÐIS verða vit noyddir at skilja hetta málagn fiskaflokksins, málagnid hjá tí flokki, sum vónandi í størsta álvara saman við øðrum hevur áttikið sær at umsita fiskivinnuál okkara. Men fiskaflokkinum má verða greitt, at hetta smyrsl, ynski allra føroyinga, ikki minst veiðimanna, um at henda vinna skal standa á egnum beinum so ella so, ikki er so nógv øðrvísi enn tað smyrsl ella tey ynski, fiskaflokkurin hevur turað fram við í ikki minni enn tveimum samgongum undan hesari.

VIT halda okkum millum hesar reglur hóma ta deydaræðslu, ið veruliga riður ávísam pørtum av fiskaflokkinum sum marran, nevniliga, at útlitini til, at tað hóast forðingar frá pørtum av vinnuni, kortini skal eydnast okkum at fáa upp at

standa eina veruliga liberala fiskivinnu.

VIT skulu ikki vera so smásárir, at pástanda, at henda stóða kann misfatast sum álitisbrot móti verandi samstarvsflokki, bert minna á, at bæði fiskaflokks- og aðrir veljarar annars frá fiskaflokkinum veruliga hava uppiborið eina frágreiðing, um hvat flokkurin veruliga meinar.

GÓÐTRÚNIR hava vit ivaleyst verið, men so býttir at halda, at fiskaflokkurin vil hava allan stuðul fyrirbeindan í einum, eru vit ikki. Nei, stóð tað til ávísar fiskaflokksmenn, so varð hann hinvegin øktur. Men hóast beiskt kanska, rokna vit kortini við, at fiskaflokkurin fæst at standa við givin lyfti á fiskivinnuoknum.

TAÐ skal vera langt frá okkum at misunna nøkrum nakran studning, men allir føroyingar eru sannførir um, at ikki ber til at burturfiska okkara livsgrundarlag — og hartil við studningi.

DAGBLAÐIÐ ger sum ikki einaferð nógv burtur úr almenna sektorinum, teimum 1.400 milj., sum teir siga, sum er rótin til alt hitt ónda. Væl vita vit, at almannaverkið kost-

ar pengar, vita eisini, at semja er um at tálma hesum útreiðslum, í ávísam færum minka um tær, men sjálvt um tær ikki vóru til, bøtti tað ikki einsamalt um okkara størsta trupulleika, víkjandi livsgrundarlagið — og heldur ikki rokna vit við, at fiskaflokksveljarar høvdu trivist betri her á klettunum enn onnur, um einki æt alment longur.

LAGT verður eisini eftir arbeidandi fjøldini, lórnir eru alt ov høgar og mugu skerjast munandi, kanska afturfyrir ávísan skattalætta. Filosofiin er hin sama góða gamla og tilforlátliga: Pengarnir liggja best í borgaranna egnu lummum, hóast kanska færri, meðan minni verður talað um, hvussu almikið dýrari tað verður hjá tí einstaka lønmóttakarum sjálvum at greiða skúla-, heilsu- sum aðrar spurningar, sum fiskaflokksparadisið ikki ætlar at taka sær av.

AT skattgjaldararnir gerast enn og færri við slikari skipan og bert gerast »vanligu« lønmóttakararnir, skulu vit heldur ikki ivast í. Hetta er jú gylta endamálið — tey so ovurfrinnaðu, sum »vilja nakað« skulu ikki verða forðað av triviellum samfelagsskyldum sum skatti og tilkum fjasi, sektina á hvat annar fær,

bert eg nøri at mær.

ÁLVARATOS, so halda vit ikki, at hetta er lestur at varta upp við upp undir tær lónarsamráðingar, ið nú standa fyrri — serliga ikki tá hugsað verður um ta vána inntøku, mong heim hava havt higartil í ár.

SOSIALURIN ella javnaðarflokkurin hevur ikki dult fyrri, at lónarbatarnir hesuferð neyvan gerast teir heilt stóru — ikki tí vit ikki virðismeta gott avrikað verk — men rætt og slætt tí, at tað enn ikki hevur eydnast føroyingum í nóg stóran mun at vísa hesum vinnulívs-koddamentaliteti teirra fáu durafjórðingin.

LÍKLIGARI hevði tað verið at viðgjørt í álvara onnur fyrri verkafólk liggandi tiltøk, eitt nú eina skilagóða arbeiðsloysisskipan, kanska sum tøkk fyrri afturhald í aðrar mátar, enn bart út krevja niðurskurð av lönnum, sum kortini liggja niðanfyrir kappingarneytar okkara.

sosigaley

Dimmalætting
DAGBLAÐIÐ
HÚSSÚA
14. SEPTEMBER
FRIÐ FØROYAR
NORÐPÓST

Vónandi betri næstu ferð

Um vánaligu støðuna hjá ávísam handlum í SMS skriva Oyggjgátindi m.a. í oddagrein í gjár:

Hvørja ferð Hans Mortensen hevur gjørt eina villa iløgu og hevur mangla pening, er hann farin til leigararnar, sum í dag mugu bera eina húsaleigu sum er fimm ella seks ferðir tað hon átti at verið. Og tá hevði hon kortini verið tann hægsta í landinum.

Endir verður, at Føroya Banki koyrir fleiri av knóranum — og enn fleiri undir flaggið hjá Hansi Mortensen, sum bara kann koyra húsaleiguna niður. Og soleiðis er ætlanin at halda áfram — líka til Hans Mortensen, t.v.s. SMS

eigur allar handlarnar. Og tá verður roynt at fáa nakað inn aftur í bankan.

Men hetta fer ikki at bjarga Føroya Banka og aldeilis ikki Hans Jørgen Lauritsen, sum heilt víst sjálvur fellur fyrir egnari egoismu.

Vit mugu bert vóna, at frægari fer at gangast hjá Føroya Banka at fígga sethús heldur enn handilshús.

Tørfør upptøka

14. September ófólnast eftir at landsstýrið, og ikki minst Javnaðarflokkurin, av álvara fer til verka at fáa fólk aftur í arbeiði. Blaðið skrivur m.a. í oddagrein:

Mong munnu í hesum døgum seta sær spurning-

in: Hvussu mong aftrat skulu rekast út úr húsi og heimi, aðrenn hendan samgongan sær, hvussu álvarsom stóðan á arbeiðsmarknaðinum er?

Arbeiðsloysið veksur stóðugt, og tað almenna rindar nú út við 4 milj. kr. um mánaðin í arbeiðsloysisstudi. Tí spyrja fólk eisini: Hvat ætlar Javnaðarflokkurin og Fólkaplokkurin við hesum samfelagnum og teimum fólku, ið helst skulu búleikast her, og nær siggja teir, hvussu neyðugt tað er, at fólk hava nakað at fara til og harvið eitt inntøkgrundarlag?

Fólk eru so dyggiliga svikin av politisku flokkunum, sum nú mynda samgongu í Tinganesi — serliga av Javnaðarflokkinum.

Okkara ráð eru: Leggið frá tykkum, aðrenn samfelagsskaðin gerst upp-

aftur størri!

Hóskiligt kundi verið at vent spurningin aftur til Tjðvældisflokkinn og spurt hvat hesin flokkur ætlaði við samfelagnum og teimum 800 fólku, sum mátti rýma av landinum, tí einki arbeiði var at fáa.

Hetta skal tó ikki skiljast sum nakra undanfórslu at núverandi landsstýrið ikki skal halda tey lyfti, sum givin vóru undan valinum. Men ásannast má, at tung verður upptøkan eftir seinasta landsstýri. Men vónandi fer tað at eydnast.

At sleppa Tjðvældisflokkinum fram at aftur við at koyra enn fleiri fólk í vinnuløysi og av landinum duga vit ikki at siggja sum nakra loysn.

Eitt útspæl

Hóast veruligar sáttmálasamráðingar ikki enn eru byrjaðar millum tey fakfeløg, sum hava sagt sáttmálan upp og arbeiðsgevararnar, so kann ein kortini hóma, at styrti verður ikki millum partarnar hesuferð enn vanligt hevur verið.

Arbeiðsgararnir hava spelt út. Teir ynskja m.a. minni yvirtørgjald umframt aðrar broytingar í yvirtørgjaldskipanini. Herafturat vilja teir tryggja sær, at ávís arbeiðsøki verða ikki rakt hóast verkfall verður. Í hesum sambandi verða m.a. alistøðirnar nevndar.

Neyvan hevur nakar roknað við teimum

stóru lónarhækkingunum hesuferð. Eisini hevur landsstýrið mælt til lónarafturhald, men at seta løntakaran enn verri fyrri, enn hann er í dag er ikki ráðiligt.

Eingin ynskir verkfall, men vandin er sjálvandi fyrri tí so leingi sáttmálar ikki eru undir-skrivaðir. Sjálvandi hevur landsstýrið sín fulla rætt til at heita á verkafeløg um ikki at seta ov stór krøv, men eina tilfíka áheitan átti landsstýrið eisini at latið arbeiðsgevarunum, soleiðis at hesir ikki framprovokera eina støðu, sum eingin ynskir seg í.